

PUNT DEL'ONZE DE SETEMBRE A LA PLAÇA DE CATALUNYA

El passat onze de setembre jo era, com tants altres, a la plaça de Catalunya, a Girona. Suposo que recordareu, mes o menys, el programa: primerament, una mica de festa popular, amb cançons i música. Despres, parlaments patriòtics dels senadors, al.lussius a la DIADA. I mes tard, una manifestació que, ordenada i pacíficament, recorregué els carrers centrals de la Ciutat. Tot perfectament inofensiu, impregnat sols de l'amor a la PATRIA.

Bé, doncs, tot just acabades les cançons i en anunciar-se el parlament del senador SUNYER, de l'ENTESA, una mosseta, al meu costat, deia al xicot que l'acompanyava:

- Anem-nos-en, que el que ve ara, es política!

Una expressió tan particularment imbècil es perdonable en lla-vis d'una mosseta que sols ha fet que comportar-se tal com ha sentit parlar als grans, tal com l'hi han ensenyat. El que ja es mes difícil d'entendre es la basarda que fa a moltes persones aquest mot: POLITICA.

Aquesta es l'herència mes lamentable que hem rebut de 40 anys de rentats de cervell. Persones per altre banda competents, inclús notables, dintre les seves especialitats, pretenen que gran part dels problemes que afecten a la nostra societat son exclusivament tècnics i que per resoldres no calen accions polítiques.

Dintre el camp sindical son conegudes les posicions de determinades organitzacions que creuen que els problemes del proletariat no son polítics o almenys, que la solució no passa per el camí de la política. Uns, perquè creuen que amb simples reivindicacions i accions sobre la marxa podran millorar el suficient la seva posició. Altres, a l'altre extrem de l'espectre, diuen que l'acció política, dins el marc de la democràcia parlamentària, es fer el joc a la burgesia, i, consegüentment, es reserven per a l'acció directa.

En un altre àmbit, dintre el marc municipal, hem sentit dir, recentment, que l'actuació d'un AJUNTAMENT havia d'esser purament tècnica, limitant-se a aplicar les reglamentacions establertes. Deixant de banda que aixó fa un cert tuf de corporativisme, creiem que val la pena d'analitzar-ho.

D'antuvi, permeteume que vos asseguri que, com a demócrata

segueix a la pag 6